

Isaia 19:1-25 – Împotriva Egiptului

Prima parte a cap. anunță judecata asupra Egiptului. Judecata are trei dimensiuni. **Prima dimensiune** evidențiază dezbinarea din rândul Egiptenilor (19:1-4). Într-adevăr în perioada respectivă Egiptul traversa o perioadă de criză politică și dezbinare. În secolul 18 erau mai mulți regi și faraoni care se luptau pentru întâietate și supremație. Din această pricină puterea Egiptului a scăzut. De-abia în 712 regele Șabaka a cucerit Egiptul de jos și a unificat din nou Egiptul sub o singură conducere, și anume aceea de-a 25-a dinastii. **A doua dimensiune** a judecății anunță secarea Nilului. Toată economia și prosperitatea Egiptului era dependentă de Nil. Secarea Nilului însemna o catastrofă pentru întreaga națiune. **A treia dimensiune** a judecății prevestea un duh de rătăcire și împietrire trimis de Domnul asupra liderilor și apoi asupra întregii națiuni. Ne amintim desigur de împietrirea și orbirea spirituală adusă de Domnul asupra lui Israel. Egiptul este pedepsit la fel ca Israelul. Capul, coada, ramura de finic și trestia (liderii națiunii) vor fi smulse nu doar din Israel (vezi 9:14) ci și din Egipt (vezi 19:15). Deci mai descoperim o nouă temă în aceste capitole. Neamurile nu se deosebesc de Israel doar în ce privește mântuirea, ci și în ce privește judecata. Dumnezeu judecă și mântuiește neamurile la fel ca pe poporul Său Israel!

Finalul cap.18 se încheie cu neamurile aducând jertfe Domnului pe muntele Sionului, și ne lasă cu o întrebare: Totuși, deși și neamurile se închină pe Sion, aceasta nu înseamnă că Israel nu va avea un loc privilegiat, nu? Cu alte cuvinte: da, primim și neamurile în Sion, dar ele vor fi pe planul doi, pe planul întâi rămânând Israel. Finalul cap.19 spulberă această ipoteză. Pasajul anunță întoarcerea Egiptenilor și Asirienilor la Dumnezeu, dar și faptul că acestea vor fi unite cu Israel care nu va avea un loc privilegiat:

- *Tot în vremea aceea, Israel va fi al treilea, unit cu Egiptul și cu Asiria, ca o binecuvântare în mijlocul pământului. Domnul oștirilor îi va binecuvânta și va zice: Binecuvântat să fie Egiptul, poporul Meu, și Asiria, lucrarea mâinilor Mele, și Israel moștenirea Mea! (19:24-25).*

În acest punct atingem un apogeu în ce privește rolul și importanța neamurilor în planul Domnului. Progresia pe care o construiește profetul atinge un punct maxim, un punct culminant! Profetul pare că nu vrea să șocheze pe evrei și pregătește această progresie. Să reluăm pașii făcuți de profet începând din cap.13.

În cap.13:1-14:27 (împotriva Babilonului), Babilonul este distrus în întregime, iar în 14 Asirianul este zdrobit pe munții Domnului. În schimb în următorul pasaj 14:28-32 (împotriva Filistenilor), trimișii Filistenilor caută adăpost la țările vecine și li se răspunde că adăpostul este în Sion dar doar pentru nenorociții din poporul Domnului. Nu știm dacă filistenii ar putea fi primiți în Sion. Dar ne întrebăm: ar putea fi primiți? ar putea deveni parte din poporul Domnului? În următoarea profecie din 15-16 (împotriva Moabului) facem un pas mai departe. Rămășița Moabului caută adăpost în Sion și pare a fi primită acolo, căci se precizează trecerea Arnonului în v.16:2. Acest lucru pare în armonie cu plânsetul profetului și al Domnului pentru Moab. Domnul din Sion plânge pentru Moab și este gata să primească rămășița Moabului sub aripile Sale protectoare. Iată că Domnul nu plânge doar pentru poporul Său, ci plânge și pentru

Moab! Dar rămășița Moabului se va întoarce cu adevărat la Domnul? 16:3 ne sugerează o smerire a rămășiței din Moab, dar nu știm sigur dacă este o întoarcere autentică la Domnul. În schimb în cap.17 (împotriva Damascului) profeția anunță că după o perioadă de judecată oamenii se vor întoarce la Domnul. Și dacă analizăm cu atenție observăm că este vorba de rămășița Siriei. La fel cum rămășița lui Israel se va întoarce la Domnul, la fel se va întâmpla și cu rămășița Siriei. Dar dacă acest lucru îl deducem dintr-o analiză mai atentă, și ne și întrebăm: unde se va închina Domnului rămășița Siriei, în următoarea profeție (ca.18 – Împotriva Etiopiei), găsim neamurile aducând jertfe Domnului pe muntele Sionului! Iar în cap.19 este atins apogeul prin faptul că neamurile mântuite se află pe aceeași poziție cu poporul Israel, care nu ocupă un loc privilegiat.

Observăm o paralelă interesantă între secțiunea 9:8-12:6 focalizată pe Israel și secțiunea 13-19 focalizată pe Neamuri. Secțiunea focalizată pe Israel începe cu mânia arzândă a Domnului împotriva lui Israel și cu leitmotivul: ***Cu toate acestea mânia lui nu se potolește și mâna Lui este tot întinsă.*** În schimb secțiunea se termină cu pocăința lui Israel care aduce potolirea mâniei lui Dumnezeu (vezi cap.12): ***Te laud, Doamne, căci ai fost supărat pe mine, dar mânia Ta s-a potolit!***

Secțiunea 13-19 începe cu mânia arzândă a lui Dumnezeu împotriva Babilonului și Asiriei despre care se spune: ***Domnul oștirilor a luat această hotărâre: cine I se va împotrivi? Mâna Lui este întinsă: cine o va abate?(13:27)*** Dar secțiunea se încheie cu mântuirea Asirienilor despre care se spune în 19:25: ***Domnul oștirilor îi va binecuvânta și va zice: Binecuvântat să fie Egiptul, poporul Meu, și Asiria lucrarea mâinilor Mele, și Israel moștenirea Mea!***

Acum același Domn al oștirilor nu mai are mâna întinsă împotriva Asirienilor, ci pentru El Asiria este lucrarea mâinilor Lui.

Mai observăm faptul că aceleași metafore și imagini folosite pentru descrierea judecării și mântuirii lui Israel sunt folosite acum pentru descrierea judecării și mântuirii Neamurilor.

Imaginea	Israel (cap.1-12)	Neamuri (cap.13-19)
Învinovățit și judecat pentru mândria lui.	9:9	16:6
Judecat pentru că a uitat pe Domnul	1:4	17:10
Judecata prezentată prin intermediul metaforei VIEI	5:1-7	16:8-10, 17:10-11
Durerea din inima lui Dumnezeu pentru popor.	1:2-6	16:11
Liderii duc în rătăcire poporul.	9:16	19:13
Dumnezeu pedepsește poporul prin liderii pe care îi dă poporului	3:1-12	19:4
Dumnezeu pedepsește liderii poporului.	9:14-15	19:15

Dumnezeu pedepsește poporul prin dezbinarea și mîncătoria din popor.	9:18-21	19:2
Dumnezeu împietrește inima poporului și îi trimite un duh de orbire și rătăcire.	6:9-10, 8:14-15	19:11-14
Poporul va ajunge în întuneric spiritual și să întrebe pe vrăjitori și pe cei morți.	8:19	19:3
Mânia Domnului nu se va potoli asupra celor ce nu se întorc la El.	9:21	13:27
Va fi însă o rămășiță!	10:20-22	15:9, 17:3
Rămășița se va întoarce la Domnul!	10:20-22	16:1-4, 17:7-8, 19:20-21
Mânia lui Dumnezeu se va potoli!	12:1-6	19:25
Mântuirea rămășiței va însemna zdrobirea asupritorului.	9:3-4	16:4
Rămășița va sluji Domnului în Sion.	12:6	18:7
Mântuirea rămășiței se va face prin ridicarea lui Mesia.	9:6-7, 11:1-5	16:5, 19:20
Va fi un drum al mântuirii!	11:16	19:23

Mesajul lui Isaia este evident: Dumnezeu este și Dumnezeul neamurilor, și El vrea să mîntuiască neamurile la fel de mult ca pe Israel! Dumnezeu are un plan pentru fiecare popor, iar Mesia va veni atât pentru Neamuri cât și pentru Israel. Domnul l-a ales pe Israel de dragul Neamurilor, și El nu este părtinitor. El este Creatorul tuturor și Mîntuitorul tuturor. El se implică în destinul neamurilor la fel cum se implică în destinul lui Israel! Da, domnul are așteptări mai mari de la poporul Lui, căci cui i s-a dat mult i se cere mult! Dar Domnul operează cu același legitați spirituale atât cu privire la poporul Lui cât și la Neamuri și atât în ce privește mîntuirea cât și în ce privește judecata. Nici un profet sau autor din vechiul testament nu a subliniat cu mai multă putere și claritate aceste adevăruri!

Ne întrebăm când se împlinesc aceste profeții? Există trei posibilități de împlinire. Prima vizează perioada bisericii când în noul popor al lui Dumnezeu nu mai este grec sau iudeu, bărbat sau femeie, ci toți sunt una în Hristos și toți îl vor cunoaște pe Domnul. Zidul de despărțire dintre neamuri și Israel este dărâmat de crucea lui Hristos, și ei, împreună, au intrare liberă la Tatăl. (vezi Efeseni cap.2). Israelii nu ocupă un loc special în Biserică. Neamurile sunt mîntuite ca și Israelul prin harul lui Hristos, bucurându-se de aceleași privilegii și binecuvântări în Hristos.

A doua variantă de împlinire care păstrează și din dimensiunea literală a profeției are în vedere mia de ani. Întorcerea finală a lui Israel va fi acompaniată de întorcerea multor neamuri

la Domnul. Ele vor intra în mia de ani. Biserica se pare că va fi răpită la cer înainte de întoarcerea finală a lui Israel, și cei înviați vor sprijini domnia lui Hristos din mia de ani. Dar mia de ani este o degustare a unui pământ și a uni cer nou și a Noului Ierusalim. În Noul Ierusalim nu va fi nici o diferență între neamuri și evrei. Toți vor fi fiii Celui Preaînalt și vor sluji Domnului. Aceasta este a treia variantă de împlinire a profeției.

Dacă autorii Noului Testament consideră întoarcerea rămășiței lui Israel un fapt istoric, atunci, păstrând această logică literală de interpretare, și întoarcerea neamurilor din urmă va constitui tot un eveniment istoric, și deci împlinirea profețiilor s-ar potrivi cel mai bine în mia de ani.